

5. Zarzut piąty, zgodnie z którym nie równoważąc interesu publicznego w uzyskaniu dostępu do informacji dotyczących środowiska zawartych w badaniach oraz prywatnego interesu przedsiębiorstw w ochronie ich interesów handlowych oraz dopuszczając do tego by przeważały interesy handlowe przedsiębiorstw, EFSA naruszyła art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym, ze względu na fakt, że dostępne dane nie pozwalały na przeprowadzenie niezależnej i kompletnej weryfikacji wzajemnej oceny naukowej glifosatu przeprowadzonej przez EFS-ę, strona skarżąca ma interes w ujawnieniu wyników badań. Zaprzeczając, by za ujawnieniem wnioskowanych informacji przemawiał interes ogólny oraz interes strony skarżącej, EFSA uchybiła obowiązkom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 i 4 rozporządzenia nr 1049/2001 a także art. 41 rozporządzenia nr 178/2002.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, 2006, s. 13)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, 2001, s. 43)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, 2002, s. 1)
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309, 2009, s.1)

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2017 r. – E-Control/ACER

(Sprawa T-332/17)

(2017/C 249/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat F. Schuhmacher)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji odwoławczej Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (zwanej dalej ACER) z dnia 17 marca 2017 r., sprawa A-001–2017 (skonsolidowana);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że komisja odwoławcza naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że ACER jest właściwy, by zmienić wniosek dotyczący systemu przesyłowego.
  - Skarżąca twierdzi, że komisja odwoławcza naruszyła prawo, gdy uznała, że ACER jest właściwy, by zmienić wniosek operatorów systemu przesyłowego, ponieważ rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 ⁽¹⁾ nie przyznaje takiego uprawnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że komisja odwoławcza naruszyła prawo, gdy uznała właściwość ACER, mimo iż agencja ta nie uwzględniła zgłoszonego przez skarżącą żądania wprowadzenia zmiany.
  - Skarżąca twierdzi, że ACER nie uwzględnił zgłoszonego przez nią w myśl art. 9 ust. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222 żądania wprowadzenia zmiany. Zdaniem skarżącej komisja odwoławcza naruszyła prawo, gdy uznała właściwość ACER, mimo iż agencja ta nie uwzględniła zgłoszonego przez skarżącą żądania wprowadzenia zmiany.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że komisja odwoławcza naruszyła prawo, gdy uznała, że ACER jest właściwy, by wyznaczyć granicę obszaru rynkowego w myśl art. 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222.
- Skarżąca twierdzi, że komisja odwoławcza dopuściła się oczywistego naruszenia prawa, gdy stwierdziła, że ACER jest właściwy, by zmienić konfigurację obszarów rynkowych i wprowadzić nowe granice obszarów rynkowych w myśl art. 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222. Zdaniem skarżącej ACER działał ultra vires i nie uwzględnił ram prawnych oraz kompetencji państw członkowskich.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że komisja odwoławcza nie przedstawiła należytego uzasadnienia oraz naruszyła prawo, gdy uznała, że ACER wykazał, iż na granicy niemiecko-austriackiej występuje ograniczenie strukturalne.
- Skarżąca twierdzi, że naruszone zostały jej prawa procesowe, gdyż komisja odwoławcza nie odniosła się do argumentów przedstawionych w odwołaniu, natomiast oparła się na ogólnym stwierdzeniu pozbawionym jakiegokolwiek konkretnego związku z rozpatrywaną sprawą. W sytuacji gdy Sąd orzeknie, że komisja odwoławcza przedstawiła wystarczające uzasadnienie, wówczas, zdaniem skarżącej, komisja odwoławcza również naruszyła prawo, gdyż – bez jakiegokolwiek odniesienia do wymogów prawa – zgodziła się z wnioskami ACER opartymi na wadliwej definicji ograniczeń.
5. Zarzut piąty dotyczący braku należytego uzasadnienia oraz naruszenia prawa, gdy nie uwzględniono żądania przedstawienia dowodów podniesionego przez skarżącą.
- Skarżąca twierdzi, że komisja odwoławcza nie przedstawia żadnej istotnej oceny żądania, a zatem narusza obowiązek przedstawienia należytego uzasadnienia. Wedle skarżącej jako że komisja odwoławcza musi uzasadnić swoje rozstrzygnięcie dotyczące zasadności odwołania, spoczywał na niej obowiązek zwrócenia się o informacje celem rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy. Zdaniem skarżącej komisja odwoławcza naruszyła zatem prawo kiedy nie uwzględniła żądania skarżącej o udzielenie informacji.
6. Zarzut szósty dotyczący braku należytego uzasadnienia oraz naruszenia prawa, którego dopuściła się komisja odwoławcza, gdy uznała, że wyznaczenie granicy obszaru rynkowego było proporcjonalne.
- Skarżąca podnosi dwa różne zarzuty: brak należytego uzasadnienia jako naruszenie praw procesowych oraz naruszenie prawa w odniesieniu do wymogów prawa. Zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja nie uwzględniła podstawowej zasady proporcjonalności zawartej w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 714/2009⁽²⁾, która jest również podstawową zasadą wyrażoną w TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. 2015, L 197, s. 24).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. 2009 L 211, s. 15).

**Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2017 r. – Austrian Power Grid i Voralberger Übertragungsnetz/
ACER**

(Sprawa T-333/17)

(2017/C 249/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Austrian Power Grid AG (Wiedeń, Austria) i Voralberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Austria) (przedstawiciele: adwokaci H. Kristoferitsch S. Huber)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (zwana dalej „ACER”)